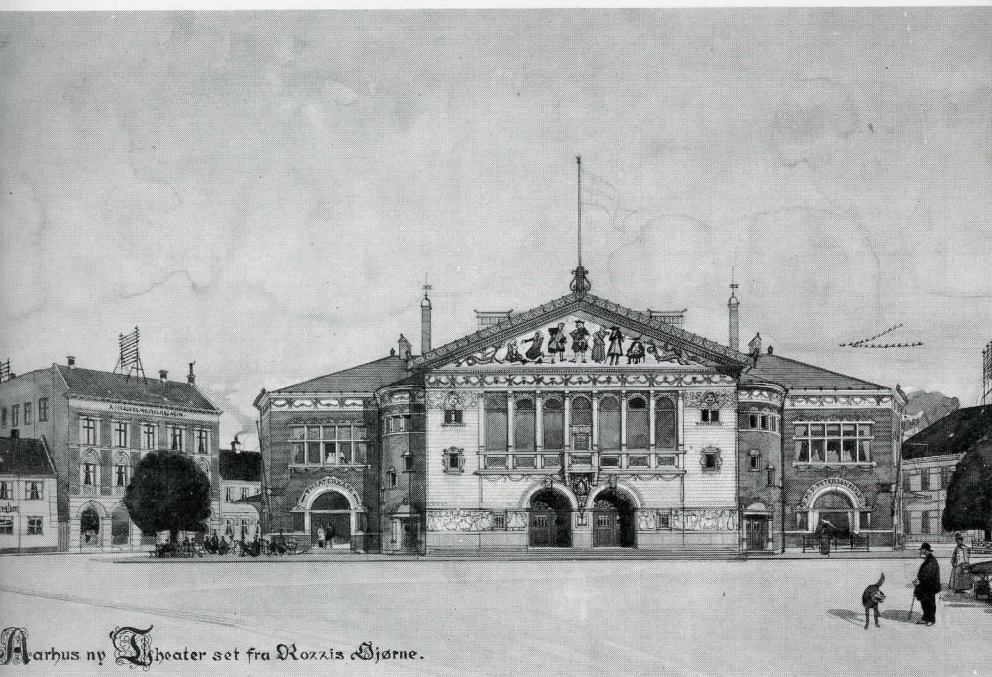

Aarhus ny Theater set fra Røzs Sjørne.

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Sæson 1970-71

Teaterchef: Edvin Tiemroth

GIFT DIG, BOBBY's company

EN NY MUSICAL

Det er muligt, ånd er magt; men ord *har* magt. Ikke uden grund går reklamefolk rundt og stirrer tomt frem for sig, indtil de finder ORDET – den lille bogstavsamling, der som et trompetstød får alle de trofaste dragonheste til at løfte ørerne og spjætte med bagbenene.

Indenfor det mere kommercielle teater – altså med andre ord det teater, som tjener den brede menneskehed til opmuntring, adspredelse og sågar inspiration i hverdagen – findes et sådant trylleord. *Musical*. Ordet som sådan er faktisk ikke så forfærdeligt gammelt, kun lige akkurat 28 år; men dets rod er både sprogligt og stilmæssigt betydeligt ældre. Oprindelig hed det nemlig »Musical Comedy«, altså komedie med musik, underforstået. *lettere* musik. Lægger man hovedvægten på den dramatiske side af dobbeltbegrebet »Musical Comedy«, har vi, hvad man på dansk kalder vaudeville, altså en komedie med sang og musik, og regner man den sanglige side for den vigtigste, er vi ovre i det, tyskerne og vi kalder »Operette«, på fransk. »opéra-comique«, på engelsk »Light Opera«. »Light opera« er således den ældre operette, »Musical« den moderne operette – den vi på dansk kalder Musical. Så let er det – så nær op ad fortidens operetteforestillinger på sin vis altså også.

Men forskellen, det særlige ved musical'en? Ja, rent generelt kan man vel sige, at denne genre fødtes på New Yorks Broadway og først og fremmest tilhører den engelsktalende verden, medens den ældre operette dyrkedes både i Tyskland/Østrig (Strauss'erne, Suppé, Lehar, Kalman) Frankrig (Offenbach, Hervé, Halévy) England (Gilbert og Sullivan, German, Novello) og Amerika (Friml, Romberg, Kern) Alt sammen var det operetter, hvad enten disse udspillede i uniformer og gallarober omkring kejser Franz Joseph, eller miljøet var Catfish Row i Charleston, South Carolina – »Porgy og Bess« er nemlig også en musical comedy eller operette, opført første gang 10. oktober 1935 på Broadway.

Fortsættes side 7

Fortsat fra side 3

Hvad Wien, Paris og London havde været for forrige århundredes operetter, blev nemlig efter første verdenskrig Broadway for dette århundredes. Snese af nye musikforestillinger holdtes årligt over dåben rundt på kvarterets teatre, og spildprocenten var betydelig; men operettenavne som f. eks. »*Rose Marie*«, »*Ørken-sangen*« og »*Show Boat*« har dog mere end overlevet. End ikke 2. verdenskrig kunne dæmme op for strømmen, og i og for sig var det vel uden overdreven forventning, premierepublikummet i St. James Theatre den 31 marts 1943 kl. 20,35 så lyset dæmpe ned og kapelmesteren slå an. Om folk efter forestillingens afslutning var sig bevidst, at en ny teatergenre var skabt, er vel også et spørgsmål; men nye sider havde denne forestilling ubestrideligt haft. For eksempel blev man ikke, da tæppet gik op, hilst med den sædvanlige kødrand af præcisionsspijættende korpigebæn, men derimod af noget så u-broadwaysk som en jævn farm, hvor en pige sad og kærnedes smør, medens forestillingens helt ude fra kulissen sang »Oh, what a beautiful mornin'« og dermed lukkede op for hele *Oklahoma's* brogede folkelivsbillede med Agnes de Milles balletindslag. Fornyelsen lå nemlig ikke mindst i dansen. Tidligere havde man med forkærlighed valset eller diverteret publikum med step og anden danseekvilibrisme. Nu afløstes alt dette af koreografiske passager, som foruden at være et led i handlingen virkelig var et udtryk for moderne balletkunst.

Med ét slag ændredes kravene til skuespillerne. I en grad som aldrig før måtte de nu mestre deres krop og kunne glide ud og ind af de centrale balletnumre uden af den grund at reducere sanglige kraftudfoldelser. Den gemytligt, behagelige Musical Comedy blev slank, spændstig og fysisk i højeste form. Og det har da også generelt set været de unge skikkelser, som har præget musical'en helt op til »*West Side Story*«, der faktisk snarest bør betegnes som en ballet med tale og sang.

Ikke at dansen har været det eneste typiske træk ved musical'en i de siden da forløbne år. Noget meget væsentligt er de handlingsforløb og miljøer, som har ligget til grund for de enkelte forestillinger. En meget tydelig to-delning har her tegnet sig. På den ene side alle de forestillinger (med *My Fair Lady* i spidsen) hvor allerede kendte skuespil er blevet skåret til for musik, sang og

dans. På den anden side de »originale« handlinger ofte hentet fra noveller og romaner) som i iøjnefaldende grad har nærmet sig et langt mere dagligdags miljø end tidligere tiders operetteprinser og do. løjtnanter, medens forestillinger som *Guys and Dolls*, *Pajama Game* og *Spillemand på en tagryg* har dyrket langt mere uromantiske hverdagsmiljøer, forgyldt af de enkelte personers karakter og lune. Til gengæld må det erkendes, at når en moderne musical søger tilbage til de royale græsgange som i f. eks. *The King and I* og *Call Me Madam*, bliver der ikke sparet på ingredienserne. Folket kræver skuespil.

Hvor længe kan nu denne nye teatertrivslens patentmedicin holde? Har den allerede kulmineret? Er forestillinger som *West Side Story*, *My Fair Lady* og *Spillemanden* passerede højdepunkter, og går det nu for fuld fart nedad på rutinens glatte asfaltbane?

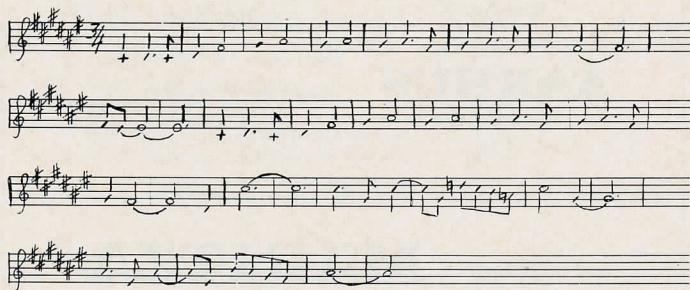
Den seneste virkelige musical-succes på Broadway er *Company*, som De i aften skal se i sin danske udgave. Den fremhæver udtrykkeligt i manuskriptets indledning, at der ikke er brug for dansere i forestillingen, og distancerer sig dermed fundamentalt fra den oprindelige musicalformel. Handlingsskemaet med de afbrudte scener uden egentlig konventionel forbindelse, manglen af et heltepar er vi i ly af det gamle, magiske trylleord på vej ind i noget nyt, uden at vi har gjort os det klart?

I så fald udvikler det nye sig harmonisk af tidligere epoker – Musical'en, Musical Comedy'en, den gamle Light Opera og operetten. En harmonisk udvikling og dermed et liv. Og liv er, hvad der altid har kendetegnet den genre, som tilfældigvis i øjeblikket går under det magiske tryllenavn MUSICAL.

Jens Louis Petersen

Bobby's sang

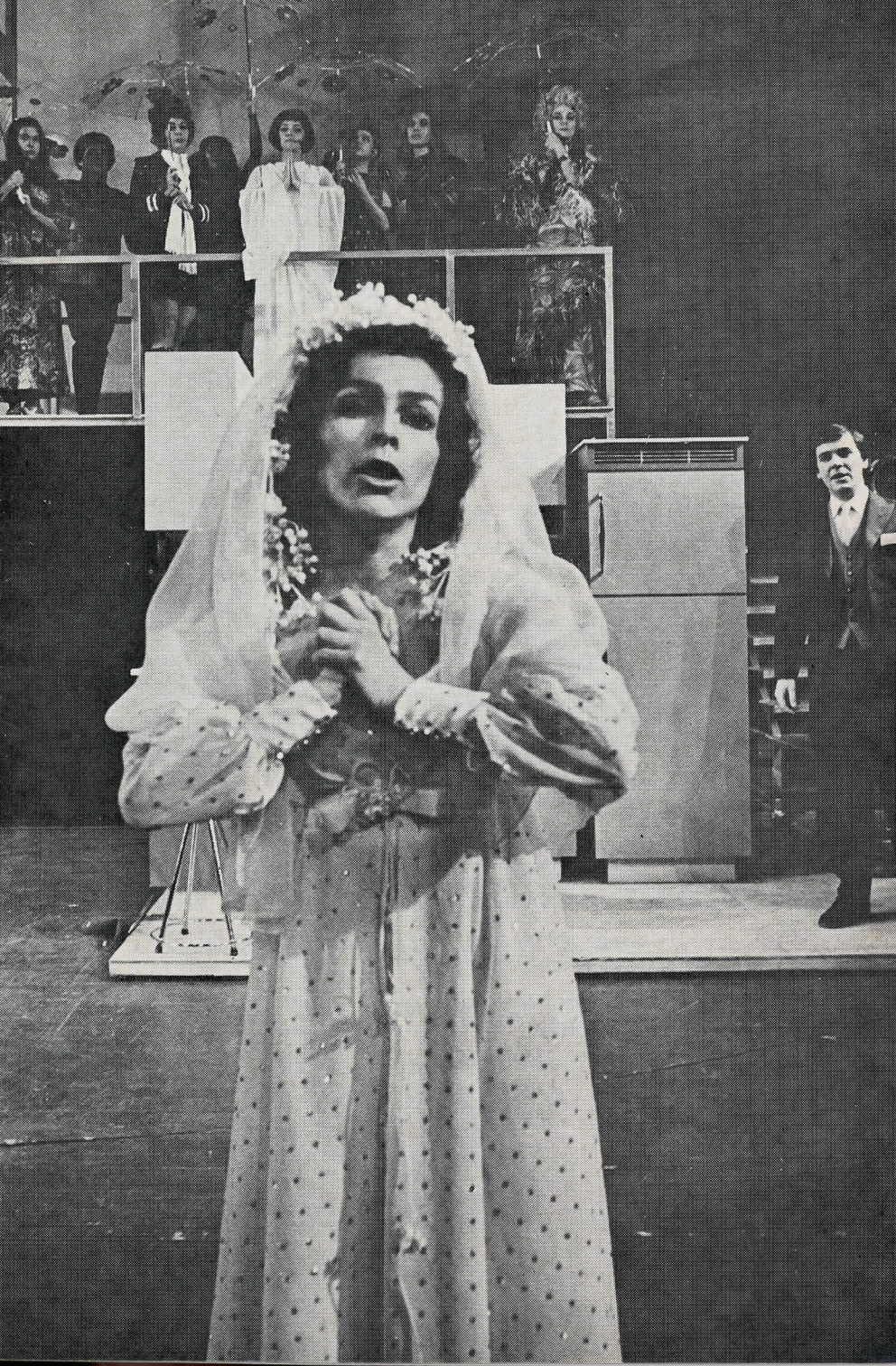
Een står og venter,
sval som Sarah,
yndig og villig som Susan –
Jenny,
Een eller anden,
varm som Susan,
rørende, vild som Amy –
Joanne.

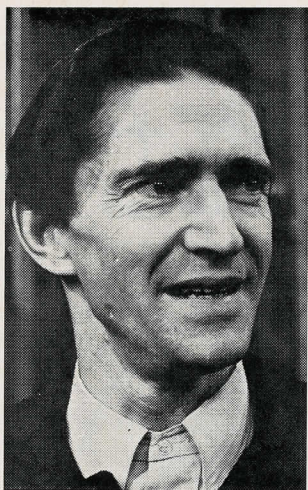
Hvis vi mødes, véd jeg så, vi mødes?
Eller er det allerede sket?
En Susan-agtig Sarah,
En Jenny-slags Joanne?
Vent, nu er jeg end'lig klar,
vi mødes, hvis jeg kan!

Een går og længes,
blid som Jenny,
Blåøjet, spinkel som Amy –
Susan.

Een eller anden,
sød som Amy,
tåbelig, kærlig som Sarah,
Joanne.

Har vi mødtes? Vented jeg forlænge?
Muligvis – og hun måske som jeg,
min spinkle Sarah,
sky Joanne,
bly Jenny,
søde Susan,
skøre Amy,
vent bare – jeg kommer, bare vent.
På mig.
Bare vent på mig.
Vent. Ja, vent.

Aksel Wellejus

»All round«

Skal vi »tage tyren ved hornene« og vedkende os glæden ved at byde en kunstner velkommen, som virkelig fortjener den i dag så diskriminerende betegnelse »professionel«!

Aksel Wellejus er ikke bare kunstner og professionel, han er i usædvanlig grad »all round«.

Tre Bruckner-symfonier har han dirigeret (som den eneste i landet , Mozart-operaer; – Stravinskij's »Historien om en soldat«, – klassiske operetter, vaudeviller – på teater og TV – Odense Teaters navnkundige musical-succes'er blev til under hans ledelse, »West Side Story«, »Pajama Game« med succes-gæstespillet på Falkoner-Centret – – Dette var en antydning af, hvad vores gæstedirigent har bag sig, når han nu svinger taktstokken over »Gift dig, Bobby« med spændstighed, humør og rigtig teater-fornemmelse.

Man er i godt selskab »Company«) sammen med ham.

E. V.

7 forestilling i sæson 1970-71

GIFT DIG, BOBBY - !

»COMPANY«

Musical i 2 akter

Musik og sangtekster
STEPHEN SONDHEIM

Tekst:
GEORGE FURTH

Oversættelse JENS LOUIS PETERSEN
Scenografi: IVAN MOGENSEN
Koreografi BØRGE RALOV

Musikalsk ledelse:
AKSEL WELLEJUS med AARHUS BY-ORKESTER

Iscenesættelse PETER ESZTERHÁS

Premiere den 24. marts 1971

PERSONERNE

Robert
Sarah
Harry
Jenny
David
Susan
Peter
Amy
Paul
Joanne
Larry ..
April
Martha
Kathy
Danserinden

Henning Palner
Tove Wisborg
Erling Dalsborg
Karen Wegener
Benny Bjerregaard
Anne-Marie Kolding
Svend Dam
Elsebeth Steentoft
Ole Wegener
Hannah Bjarnhof
Svend Johansen
Lho Jansberg
Rita Kristjansen
Karen-Lis Ahrenkiel
Sascha World

Scenemester: Kai Johansen – Belysningsmester: Carl E. Andreas-
sen – Malersal ved Jens-Anker Olsen – Regi: Erik Bang – Lyd
Elvin Lassen – Rekvisitter: Frode Sørensen – Skræddersal ved
Hanne Gissel og Stanley Petersen – Frisør: Caroline Nielsen –
Suffli: Ingeborg Jensen – Repetitor: Peter Beck – Foto: Hammer-
schmidt Foto.

En pause

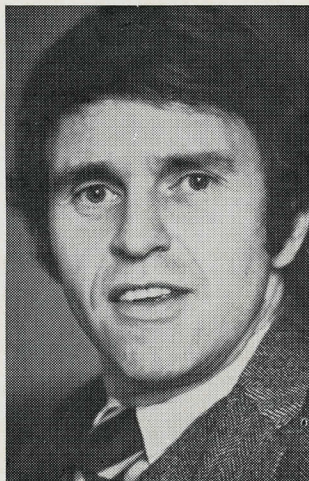
Spilletid ca. 2¼ time

Mændene bag »Gift dig, Bobby «!

Stephen Sondheim,
musik og sangtekster

STEPHEN SONDHEIM betog publikum med sine sange til *West Side Story*. Han gav yderligere beviser for sin dygtighed med *Gypsy*, *Do I Hear a Waltz*, *A Funny Thing Happened on the Way to the Forum* og *Anyone Can Whistle*. I de to sidstnævnte var han tillige sin egen komponist.

George Furth, tekst

GEORGE FURTH er født i Chicago og uddannet på Northwestern University. Han tog sin Master's Degree i engelsk på Columbia University og er nu medlem af Actor's Studio. *Gift dig, Bobby* - ! Company var hans Broadway-debut som dramatiker

Robert. Jeg har jo ikke det
fjerneste mod ægteskab.
Det har bare ikke ligget for
endnu.

Ah, det er rart, åh, det er hygg'ligt,
hånd i hånd.
Alt bli'r så klart, roligt og lykk'ligt.
hånd i hånd!

Joanne's sang

Skål for en dame med d –
tom og triviø.
Hænger hele formidda'n over sin te,
sanser kun sig sel'
Så prøve dress,
sid'n til massøren,
lægge sig fladt,
smækfuld af stress
grøn i kuløren
over en – HAT!
Går *stadigvæk* nogen med hat?
Skål, lille skat!

Skål for de piger, der er *med*!
Sikken en gang gas!
Altid før' sig frem på det smarteste sted,
slås om sidste plads.
Igen en lang, pinagtig dag
i modens labyrinter,
fra en forskruet malersag
til sidste værk af Pinter
En skål for dem.
En skål for Pinter!

Skål for den pi', der spiller *viv*.
Store, milde Gud!
Gå dér i en ren parodi af et liv
– og se Herrens ud!!
At slås for gulv og gardin,
stå vagt ved hjemmets kamin
og ud'n at ku' se, det'r til grin!
Pi'n med kost og nål
hun leve, skål!
Hurra og en skål!

Og skål for de pi'r, der ser på –
de er nummer eet!
Slu'r en flaske Scotch, når verden er grå,
griner bare bredt.
En chance mer' til no'r at si',
en genstand mer' der ringer
Endnu et påskud til at bli',
endnu en Vodka Stinger –
AAAAHHHH – en skål for det!

En skål for de pi'r, der'r igang –
pi'r af sjæl og krop!
Hver og én har lært sig den ældgamle sang:
En dag si'r døden: STOP!
En skål for den stolte armé,
som står sig mod både kager og te
og alle verdens damer med d –
Alle op og stå! Op!
Op! Op! Op! Op! Op! Op!

Sagt om ægteskabet .

Ægteskab er som en åleruse, de, der er ude, vil ind, og de, der er inde vil ud.

Montaigne

Det er først i ægteskabet, man lærer livet at kende. Så længe man mangler denne erfaring, ved man ingenting.

Jacques Chardonne

Når du bliver gift, er der meget, du vil forstå, som du ikke forstår nu. Men om det er umagen værd at gennemgå så meget for at lære så lidt, som drengen sagde, da han var nået til enden af alfabetet, se, det er en anden sag.

Dickens

Ægteskab – en indretning eller tilstand, som består af én herre, én herskerinde og to slaver i alt to personer

Ambrose Bierce

Jeg gentager, at i hvilken stilling De end placerer en kvinde, er hun en pyrd for samfundet og en skat for verden. Som kæreste har hun få, der er hendes ligemænd, og ingen, der er bedre; som kusine er hun praktisk, som rig bedstemor med uhelbredelig gnavenskab er hun værdifuld; som amme har hun ingen lige mellem mandfolk. Hvad, spørger jeg, ville jordens folk være uden kvinden? De ville være fåtallige, meget fåtallige.

Mark Twain

Det er en kvindes opgave at blive gift så hurtigt som muligt og en mands så længe som muligt at forblive ugift.

Bernard Shaw

Den mand, der dør ugift, har i virkeligheden aldrig levet. Hvad er livet uden lidelse?

Frejlf Olsen

Ved stadig at forblive ugift forvandler en mand sig til en permanent offentlig fristelse.

Oscar Wilde

Selv den værdigste kone kan ikke bare sig for at smile, når hun taler om sin mand.

Knud Hjørtø

Tyve års fri kærlighed får en kvinde til at ligne en ruin; tyve års ægteskab får hende til at ligne noget i retning af en offentlig bygning.

Oscar Wilde

Hvis din hustru havde været på højde med dine ønsker, tror du så, du havde været på højde med din hustru?

Paul Géraldy

Når en mand synes, at det hele er så håbløst, så kan han enten ikke få hende, eller også har han fået hende.

Noel Coward

Ægteskabet er et lotteri flere og flere kommer ind på at spille på fire kvarter i stedet for én hel.

Jens Locher

Hvis man kunne overføre det frie forholds kærlighedslykke til ægteskabet, ville man finde paradiset på jorden.

Rousseau

ARMUS TEATERS STUDIO

Leif Petersen:

NU GÅR DEN PÅ DAGMAR

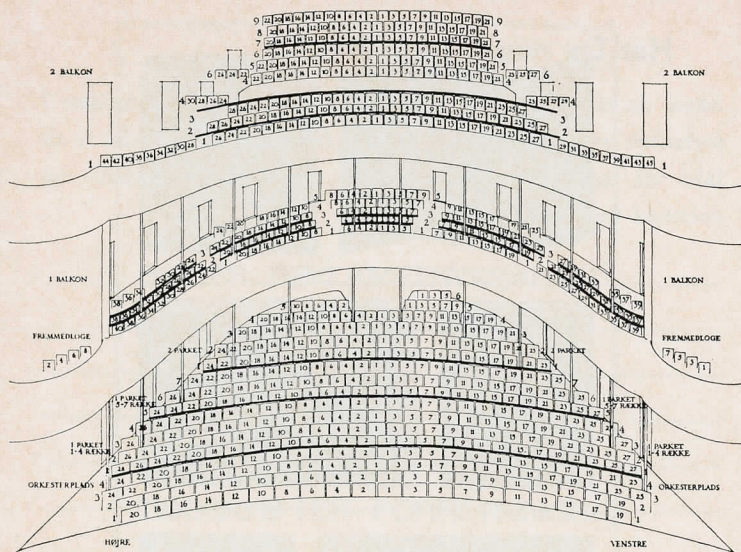
Nu er der igen mulighed for at se (gense) forfatteren Leif Petersens nyeste succes.

En ung forestilling, om unges problemer i hverdagen og under uddannelsen, spillet af seks af teatrets unge kunstnere Sofie Lunøe, Klaus Wegener, Nis Bank-Mikkelsen, Birte Fynne, Susanne Lundberg og Per Møller Nielsen i Asger Bonfils' instruktion. Efter premieren i december skrev pressen. » *den saligste forestilling i dette land*«, – » *der er en varm kontakt mellem skuespillere og publikum*«, – »*Storartet aften, prægtige unge mennesker replikker lige i øjet, latter ruller*« og »*Det bevæger og morer – det kommer man i teater efter, ikke?*«.

28 opførelser, med ligeså mange røde lygter, blev det til inden premieren på *Harvey* nødvendiggjorde et stop. *Nu går den (igen) på Dagmar* hver aften kl. 19,30 undtagen mandage fra og med lørdag den 27 marts.

God fornøjelse!

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	7,00	1 balkon, 2. rk.	21,00
2. balkon, 4.-6. rk.	10,00	1 balkon, 1 rk.	25,00
2. balkon, 2.-3. rk.	12,00	2. parket, 1.-6. rk.	15,00
2. balkon, 1 rk.	16,00	1 parket, 5.-7. rk.	20,00
1 balkon, fremmedloge	27,00	1. parket, 1.-4. rk.	22,00
1 balkon, 3. rk., siderne	11,00	Orkesterplads, 1.-4. rk.	25,00
1 balkon, 3.-5. rk., midtfor	19,00		

Studioscenen, enhedspris kr. 14,00

BILLETSALG

Store scene: Billetter kan købes og forudbestilles 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal, telf. (06) 12 26 22. – Efter kl. 18 kun salg til forestillingsdagen i billetkontoret i **teatrets forhal**.

Studioscenen: Billetter kan købes og forudbestilles 6 dage frem fra kl. 15-18 i Scalas forhal, telf. (06) 12 26 26. – Efter kl. 18 kun salg til forestillingsdagen ved billetskranken ved **Vagtmesterindgangen, Skolegade 4**.

Ved telefonbestilling betales et noteringsgebyr på 20 øre pr. billet. Billetpriiserne er incl. moms og garderobe. Ved gæstespil og særforestillinger kan billetpriserne forhøjes.

Programmets forside:

Illustration til kgl. bygningsinspektør, arkitekt Hack Kampmanns originalprojekt, 1898.